

Чрез Административен съд – Варна (АдСВ)
адм. дело № 2601 /2008 г., XXIV състав

ДО Върховния административен съд

КАСАЦИОННА ЖАЛБА

от **Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията**
представявано от Юлиян Атанасов Чолаков,
бул."Владислав Варненчик" № 133, бл.40, вх.А, ап.43, п.код 9004 гр. Варна
допълваща касационната жалба вх.№ 11924 /15.06.2009 г. на АдСВ срещу
решение № 739 /30.04.2009 г. по адм. д. № 2601 /2008 г. на АдСВ, XXIV състав

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

С горепосоченото решение АдСВ е отхвърлил жалбата ни срещу заповед № РД-0798 /31.07.2008 г. в частта, с която заместник-председателят на Варненския окръжен съд (ВОС) Светла Пенева е забранила влизането в сградата на съда на лица в неприличен вид – с къси панталони, с много къси поли, по потници или джапанки.

Решението е неправилно. Съгласно чл.168 ал.1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, което не е сторено.

На основание чл.36 ал.12 от Устройствения правилник на министерството на правосъдието (УПМП) със заповед № ЛС-04-689 /16.07.2008 г. министърът на правосъдието е определил по предложение на главния директор на Главна дирекция "Охрана" при Министерството на правосъдието (МП) ПРАВИЛА за вътрешния ред, пропускателния режим и сигурността на съдебните сгради и обекти на апелативните, окръжни, административни и районни съдилища, прокуратури и следствени служби, включително и правилото по т. 17.1. от тях, възпроизведено във ВОС с **оспорената** заповед № РД-0798 /31.07.2008 г.

Според чл.391 ал. 1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) към министъра на правосъдието има Главна дирекция "Охрана", която осъществява дейността по охраната на органите на съдебната власт. Следователно законодателят е овластил министъра на правосъдието единствено с властта да администрира охраната на органите на съдебната власт и нищо повече. Вътрешният ред в съдебните сгради, извън въпросите, касаещи сигурността на работещите в тях и на гражданите, е работа на съдебната власт. Министърът на правосъдието не може да определя вътрешен ред в съдебните сгради, извън въпросите за сигурността, защото това е намеса във вътрешните работи на независимата съдебна власт. Този извод следва от правилото на чл.16 ал.1 от ЗСВ, според което ВСС представлява съдебната власт и осигурява нейната независимост, определя състава и организацията на работа на съдебната власт и осъществява управление на дейността ѝ. Затова правомощие само на ВСС е да определи в какво облекло гражданите ще бъдат допускани в съдебните сгради. С правилото на чл.36 ал.12 от УПМП МС е влязъл в противоречие с правилото за разделение и независимост на властите – чл.8 от Конституцията, поради което това правило и горепосоченото правило по т. 17.1. са незаконосъобразни и противоконституционни.

Например според чл.31 от ЗСВ ВСС дава становища на МС и на НС по законопроекти, които се отнасят до съдебната власт. С още по-голяма сила това правило трябва да се прилага при приемането на подзаконови нормативни актове, които се отнасят до съдебната власт. Т.е. ако облеклото на гражданите, които искат да влязат в една съдебна сграда, е въпрос от значение за охраната и сигурността на тази сграда и на работещите в нея, то неговото определяне следва да бъде осъществено най-малкото въз основа на изразено от ВСС становище, защото стопанин на една съдебна сграда е съдебното учреждение, на което тя е предоставена за ползване и управление, а как ще бъдат допускани посетителите в сградата е въпрос, който следва да бъде разрешен от стопанина на сградата, при когото отиват посетителите.

Ето защо оспорената заповед № РД-0798 /31.07.2008 г. се основава на чл.36 ал.12 от УПМП и определеното със заповед № ЛС-04-689 /16.07.2008 г. правило по т.17.1, които са приети от некомпетентен орган и в противоречие с нормативни актове от по-висока степен.

Съгласно чл.15 ал.1 от Закона за нормативните актове нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и другите нормативни актове от по-висока степен. Съгласно ал.3 от същия член и чл.5 ал.1 от АПК, когато постановление, правилник, наредба, инструкция или друг подзаконов нормативен акт противоречи на нормативен акт от по-висока степен, **правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт.**

Поради изложените съображения и с оглед разпоредбите на чл.218 ал.1 и 2 от АПК, **МОЛЯ** да отмените обжалваното решение на АдСВ и вместо него да постановите друго, с което да уважите жалбата, като ни присъдите и разноските за двете инстанции.

Приложение: Препис от касационната жалба.

Гр. Варна, 13.07.2009 г.

С уважение: ( ) /Юлиян Чолаков/